

sł. P. Sikora

muz. F. G. Haendel (dost. K. H.)

1. Choć bu - rza hu - czy wko - ło nas, my nie lę - kaj - my się! Gdy
 2. Nim bu - rzy cię za - sko - czy - noc, dru - ży - no wier - na, czuj! Zwy -
 3. Idź tyl - ko, do - kąd wo - ła Mistrz, po - słusz - nie, śmia - ło idź! Do
 4. O, spędź - my, spędź - my smu - tek. z dusz, pod - nieś - my w gó - rę skroń! Wspa -

1. tyl - ko z na - mi w ło - dzi Pan, nie u - to - nie - my, nie. Gdy
 2. cię - sko wyj - dziesz pew - nie z walk, we wie - rze tyl - ko stój! Gdy
 3. głę - bin wód, do walk, pod krzyż, Pan przy - rzekł z to - bą być. Do
 4. nia - ły Zbaw - ca w ser - ca wniósł po - ko - ju raj - ską błoń. Już

1. się spie - nio - na bu - rzy toń, Pan moż - ną swą wy -
 2. ser - ce w ło - nie z bó - lu drży, a zda się, że Zba -
 3. chwa - ły wie - dzie dro - ga prób za śla - dem Pań - skich
 4. nam jaś - nie - je spo - nad chmur pro - mien - ny blask sy -

1. cią - g - nie dłoń. Zwy - cię - ską ci - szę śle, choć bo - leść ser - ce rwie.
 2. wi - ciel. śpi, w gor - li - wych mo - dlach czuj i pro - wadź wia - ry bój!
 3. krwawych stóp! Dru - ży - no Bo - ża, idź! Pan przy - rzekł z to - bą być!
 4. joń - skich gór. Ra - duj - my, bra - cia, się, nie u - to - nie - my, nie!